

ETA, Kataluñatik Kampora! (*)

JOSEP-LLUÍS CAROD-ROVIRA

Cada bomba d'ETA contra el nostre país és un torpede contra la línia de flotació de l'independentisme català. L'articulista condemna l'atemptat de Vic i explica com, en nom del seu partit, va demanar a ETA, fa sis mesos, que no actuessin més a Catalunya.

Fcia mesos que tenia por d'haver de fer aquest article. Por de tornar a defensar les raons dels catalans, amb la nostra arma més potent: la paraula. Por de contraposar els arguments a les bombes. Però he vist el de Vic. He sentit el de Vic. He patit el de Vic. I no puc callar. He d'alçar la meua veu d'independentista contra la d'uns altres pretesos independentistes. M'he de fer sentir, amb els qui defensem el dret de tots els pobles del món a decidir el seu present i el seu futur sense ingerències, enfront d'uns estrangers que volen fer creure que fan volejar el mateix estendard, però que ho fan amb violència i al meu país. En nom de què? En nom de qui? Amb quin dret? Qui us hi autoritza?

Cada terra fa sa guerra, i aquesta terra no és la vostra, ni aquesta manera de lluitar és la nostra. Heu tornat a esquitxar de sang innocent aquest país. Heu tornat a interferir el nostre lentíssim procés cap a l'alliberament nacional, sense importar-vos gens ni mica la nostra situació com a poble, l'estat de la nostra consciència col·lectiva, la complexitat enorme del nostre context, les dificultats constants en què hem de potenciar el nostre missatge tots aquells que, de sempre, contra tota adversitat, treballem perquè un dia la nació catalana figuri amb un color propi en el mapa d'Europa. Heu demostrat rifar-vos del concepte d'internacionalisme i que la solidaritat entre els pobles, fins i tot entre els pobles oprimits, ocupats, espoliats, esquarterats, pels mateixos Estats, com és el cas basc i català, se us en ben refot.

No obeïu altra lògica que la vostra, ni altres interessos que els vostres. Però sobre què podeu basar una lògica que menysté, amb tota impunitat, amb una fatxenderia típicament es-

panyola, la lògica dels altres, a casa seva? Quins poden ser aquests interessos que van, objectivament, contra els interessos d'un altre poble, tan oprimat com ho pugui ser el vostre, en el seu propi territori? A veure si, d'una punyetera vegada, al marge de la dialèctica, tan espanyola per cert, dels punys i les pistoles, sou capaços d'entendre-ho: els bascos no sou espanyols. D'acord. Però els catalans, tampoc. I amb accions com aquesta no feu altra cosa que espanyolitzar Catalunya. Convertiu els Països Catalans en terra enemiga i els seus habitants en gent hostil. I no ho som. Haurieu de saber-ho.

Cada bomba vostra al nostre país és una bomba contra el poble català, un torpede contra la línia de flotació de l'independentisme català. Els avenços polítics que anem fent, la victòria progressiva en les consciències dels ciutadans que anem aconseguint, dia rere dia, s'ensorren gràcies a vosaltres. Som nosaltres els que hi sortim perdent. És la Catalunya nacional, i les persones concretes, qui en pateixen els estralls, i no pas Espanya i tot el seu aparell. Però això no sembla importar-vos. Tant se val, pel que es veu, que amb l'estultícia de les vostres accions ens perjudiqueu a nosaltres i esmicoleu el nostre tradicional sentiment de simpatia cap

al poble basc. Amb la vostra mala traça ens ho feu impossible. Si us paguessin per fer-ho pitjor, de segur que no aconseguirien de fer-vos excel·lir en la vostra imperícia. I heu anat, precisament, a Osona, allà on el nivell de consciència nacional és més elevat, allà on l'independentisme polític obté uns millors resultats electorals i on les forces de disciplina espanyola estan més afeblides.

Sabem en quina situació es troba Euskadi. Patim amb el poble basc el drama d'un poble condemnat a l'anorreament de la seva condició nacional. Sofrim al seu costat l'horitzó enfosquit d'una llengua minoritzada, d'una cultura ofegada, d'una nació esbocinada. En coneixem el dolor, perquè també és el nostre. Però no anem a Euskadi a interferir en el seu procés. És el seu país, no pas el nostre. Lluitant per nosaltres, a casa nostra, a la nostra manera, som solidaris amb la seva causa i amb la de tots els pobles del món que volen ser lliures. I, de la mateixa manera que no pretenem imposar la nostra lògica a casa d'altri, no podem admetre que altres ho facin a la nostra.

Ja entenem que cal forçar una negociació política. Que és insostenible l'angoixa del mig miler d'emprisonats i el neguit de més de dos mil exiliats. Però, és que penseu, de

debò, que facilitareu l'accés a una sortida pactada posant-vos en contra, fins i tot, dels qui, compartint els objectius, s'oposen als procediments? Per temperament personal, per convenciment ideològic i per eficàcia política, sóc contrari a la violència. A tota violència. Sobretot a la violència institucionalitzada, envernissada, dels Estats. Però també a la dels oprimits. Sobretot quan, com en el vostre cas, els oprimits han perdut el sentit de l'orientació i maten indiscriminadament infants inclosos.

Res del que ara us comento no us ve de nou. Vaig dir-vos-ho, fa mig any, en un indret d'Euskadi, quan, en nom del meu partit, vaig demanar-vos, formalment, que no actuésiu més al meu país. Heu respectat la petició, durant sis mesos. Ara, només em veig amb cor de demanar-vos que, quan vulgueu atemptar contra Espanya, us situeu, prèviament, en el mapa. Els catalans n'estem més que farts de constatar, al llarg de la història, com hi ha qui es veu legitimat per decidir en nom nostre. I el nostre futur, i el nostre present, en pau i en llibertat, només ens correspon a nosaltres. No en cedim la decisió als espanyols. Però tampoc no us la cedim a vosaltres. Només els catalans podem parlar, i decidir, en nom de nosaltres mateixos. Això, i no pas una altra cosa, és el dret a l'autodeterminació nacional. Un dret pel qual, a Euskadi, molta gent ha donat la vida i hi ha lluitat i hi lluita amb totes les seves forces. Als Països Catalans, també. Perquè ningú no té dret a suplantar la nostra pròpia veu. Vosaltres, tampoc.

(*) ETA, fora de Catalunya!

Josep-Lluís Carod-Rovira és diputat i portaveu parlamentari d'ERC